

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ΤΥΧΗ, ΑΓΑΘΗ,
ΕΔΩΞΕ ΤΗ ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΟΝ ΣΥΛΛΟΓΟΝ ΝΕΑΣ ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΩΣ
ΠΙΕΡΙΑΣ "Ο ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ",
ΕΠΑΙΝΕΣΑΙ

ΔΙΜΗΝΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ Ν. ΠΙΕΡΙΑΣ
Δ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ Αρ. Φύλλου 149 Ιούνιος - Δεκέμβριος 2025 (Κερασινός - Χριστιανάρης 2025)

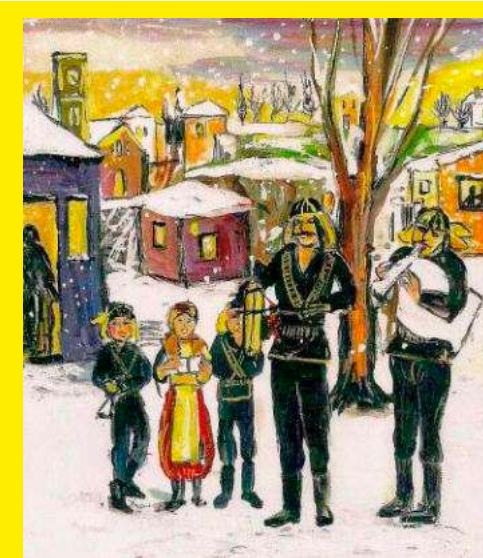
"Ράδιο Υψηλάντης"

Ίδρυση και λειτουργία του πρώτου ποντιακού
ραδιοφωνικού σταθμού στην Πιερία.

Ράδιο "Αλέξανδρος Υψηλάντης"
Νέας Τραπεζούντας

«Η ποντιακή ψυχή, στον αέρα της παράδοσης»

Το Δ.Σ. του Συλλόγου "ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
εύχεται στους απανταχού Οφίτες
και φίλους του Συλλόγου

Χρόνια Πολλά
Καλά Χριστούγεννα

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΑ ΚΑΛΑΝΤΑ 'ΟΦΕΩΣ

Καλημέρα σας και πολλούς χρόνους
Ύγεια και χαρά στο νοικοκύρη
Ύγεια και χαρά στα παληκάρια

Έξω στην αυλή και στο παλάτι
Στέκουνε θυμίζουν τα παληκάρια
Στέκουνε θυμίζουν εσένα, αφέντη

Ε! αφέντη μας να μη κοιμάσαι
Οψεζνή βραδύ καλή βραδύ έν
Οψεζνή βραδύ Χριστός γεννέθεν

Οψές γεννέθεν και αύριον εστάθεν
Γράφει γράμματα βαστά Βαγγέλια
Γράφει γράμματα και πάλ' εγνώθη

Τον Παντόπλουτο τον τιμημένο
Τον ετίμησε Θεός και άγιοι
Τον εγέννεσεν η Παναγία
Τον εβάπτισεν ο Ιωάννης

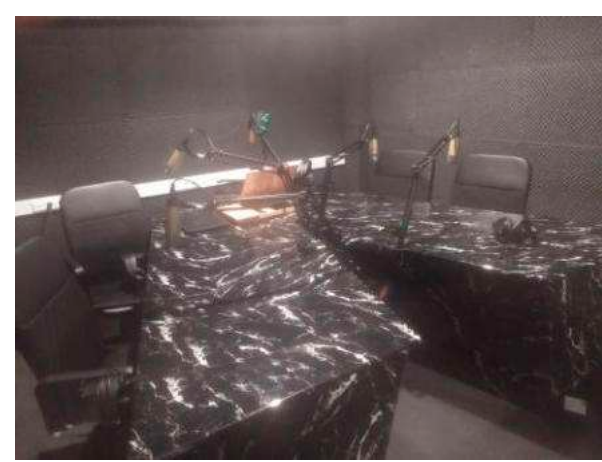
Τον επέρπασαν οι σκύλ' Εβραίοι
Έρριξαν αυτόν εις έθρον τόπον
Αρχοντόπουλο και καλαμιόνι
Μύρος έτουνε και μυρ αηδόνι

Μύρος έτουνε και μυραηδόνι
Εμυρόδισεν και σεν αφέντη
Έ αφέντη μου να μην κοιμάσαι
Άψον το κερίν κ' έλα σην πόρτα.

Ο σύλλογός μας ο «Αλέξανδρος Υψηλάντης» ανακοινώνει με ιδιαίτερη χαρά και υπερηφάνεια την ίδρυση και λειτουργία του πρώτου ποντιακού ραδιοφωνικού σταθμού στην Πιερία, του «Ράδιο Υψηλάντης», μιας νέας πολιτιστικής πρωτοβουλίας αφιερωμένης στην ποντιακή μουσική και παράδοση, και την τοπική μας κοινωνία.

Το "Ράδιο Υψηλάντης" δημιουργήθηκε με σκοπό να αποτελέσει μια φωνή του Πόντου, αλλά και ένα βήμα έκφρασης για όλους όσοι αγαπούν τον πολιτισμό, τη μουσική, την ιστορία και τις ρίζες μας. Μέσα από εκπομπές, αφιερώματα, συνεντεύξεις και μουσικές επιλογές, το ραδιόφωνο θα προβάλλει την ποντιακή παράδοση, θα αναδεικνύει τοπικές δράσεις και θα συνδέει τους ακροατές με το πνεύμα και την ψυχή του τόπου μας.

Ο σταθμός θα λειτουργεί διαδικτυακά, προσφέροντας τη δυνατότητα σε Πόντιους και φίλους του πολιτισμού απ' όλο τον κόσμο να συντονίζονται και να συμμετέχουν ενεργά σε αυτή τη νέα

προσπάθεια.

Οι εγκαταστάσεις του ραδιοφώνου βρίσκονται στο κτίριο του συλλόγου και ήδη από τις αρχές Δεκεμβρίου λειτουργεί δοκιμαστικά και σε σύντομο χρονικό διάστημα θα είναι σε πλήρη ροή προγράμματος.

Η ίδρυση του "Ράδιο Υψηλάντης" αποτελεί ένα ακόμη βήμα στην πορεία του Συλλόγου μας για τη διατήρηση και τη διάδοση του ποντιακού πολιτισμού, με σεβασμό στο παρελθόν και όραμα για το μέλλον.

Ο Ποντιακός Σύλλογος «Α. Υψηλάντης» καλεί όλα τα μέλη, τους φίλους και τους ακροατές να στηρίξουν αυτή τη νέα προσπάθεια, είτε ως ενεργοί ακροατές είτε ως συνεργάτες, παραγωγοί και εθελοντές.

Συντονιστείτε στο "Ράδιο Υψηλάντης" – τη φωνή της παράδοσης, της ψυχής και του πολιτισμού μας!

**εφαρμογή : play store - radio ipsilantis
app store - radio ipsilantis**

Ο Ποντιακός Σύλλογος «Α. Υψηλάντης» Νέας Τραπεζούντας Πιερίας στην παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου στην Κατερίνη

Με βαθιά συγκίνηση και εθνική υπερηφάνεια, ο Ποντιακός Σύλλογος «Α. Υψηλάντης» Νέας Τραπεζούντας Πιερίας συμμετείχε στις εορταστικές εκδηλώσεις και στην παρέλαση για την Εθνική Επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940, τιμώντας το ηρωικό "ΟΧΙ" των Ελλήνων απέναντι στον φασισμό και την τυραννία.

Μέλη του Συλλόγου, φορώντας με σεβασμό τις παραδοσιακές ποντιακές φορεσιές, βάδισαν με καμάρι και συγκίνηση στους δρόμους της Νέας Τραπεζούντας, μεταφέροντας το μήνυμα της εθνικής ενότητας, της ελευθερίας και της αδιάσπαστης συνέχειας του ελληνισμού. Η παρουσία των νέων του συλλόγου, γεφυρώνοντας το παρελθόν με το παρόν, απέδειξε πως οι αξίες και τα ιδανικά των προγόνων μας παραμένουν ζωντανά και ακλόνητα.

Συνέχεια στην σελ. 9

Τα κοινωνικά μας

Γεννήσεις:

Την Τρίτη 15 Ιουλίου 2025, ο Ρουί Ροντρίγκεζ Ντα Σίλβα και η Αικατερίνη Σιδηροπούλου απέκτησαν αγόρι.

Την Παρασκευή 5 Σεπτεμβρίου 2025, ο Τουλίκας Δημήτριος και η Μπόγλου Μαρία απέκτησαν αγόρι.

Το Σάββατο 6 Σεπτεμβρίου 2025, ο Μαξιμίλιαν Όπεν και η Αραβίδου Φωτεινή απέκτησαν κορίτσι.

Την Τετάρτη 8 Οκτωβρίου 2025, ο Ιωαννίδης Εμμανουήλ και η Κοβιτίδου Μαρίνα απέκτησαν αγόρι.

Βαπτίσεις:

Το Σάββατο 12 Οκτωβρίου 2024, ο Καλαϊτζίδης Δημήτριος και η Μπουμπουλέντρα Αθηνά βάπτισαν τον γιό τους στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας Πιερίας με ανάδοχο την Περιστερά Πείδου που έδωσε στο νεοφώτιστο το όνομα Γεώργιος.

Την Παρασκευή 22 Αυγούστου 2025, ο Καπέτης Ευάγγελος και η Σεϊταρίδου Παρθένα-Ιωάννα βάπτισαν την κόρη τους στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας Πιερίας, με ανάδοχο την Αρχοντούλα Κιοσέογλου-Κιρμανίδου που έδωσε στη νεοφώτιστη το όνομα Όλγα.

Την Κυριακή 24 Αυγούστου 2025, ο Ζιώγας Γεώργιος και η Μαρία-Παρθένα Συρανίδου βάπτισαν τον γιο τους στον Ι. Ναό Ζωοδόχου Πηγής Νέας Τραπεζούντας Πιερίας, με ανάδοχο την Αναστασία Γκούγκα που έδωσε στο νεοφώτιστο το όνομα Ηλίας.

Γάμοι:

Το Σάββατο 9 Αυγούστου 2025 ο Χρήστος Τερζίδης και η Χριστίνα Αλεξιά, ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου στον Ι. Ναό Παναγίας Κονταριωτίσσης Πιερίας.

Την Κυριακή 17 Αυγούστου 2025 ο Παπαργυρόπουλος Κωνσταντίνος και η Κυριακή-Μαρία Στεφανίδου ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου στον Ι. Ναό Αγίου Ιωάννου στο Λιτόχωρο Πιερίας.

Το Σάββατο 23 Αυγούστου 2025 ο Αριστείδης-Νεκτάριος Σιδηρόπουλος και η Μαρία Κουρτίδου, ενώθηκαν με τα δεσμά του γάμου στον Ι. Ναό Αγίου Αθανασίου Περιστάσεως Πιερίας.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ
ΓΙΑ ΤΑ «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ»

Χειλιάδου-Βασιλειάδου Φωτεινή	10 €
Κατωνίδης Δημήτριος	10 €
Αραβίδης Κωνσταντίνος	10 €
Ιωακειμίδου Ευτέρπη	30 €
Χαραλαμπίδου Φρειδερίκη	10 €
Κοκκινίδης Ηλίας	20 €
Κοκκινίδης Χρήστος	20 €
Καρυπίδης Ιωάννης	30 €
Μιχαηλίδου Ολυμπία	10 €
Γιανταμίδης Σάββας	10 €
Μαυρίδης Συμεών	20 €
Βασιλειάδης Ι. Μιχαήλ	20 €
Βασιλειάδης Μ. Ιωάννης	20 €
Βασιλειάδου Μ. Στυλιανή	10 €

Απεβίωσαν:

Την Πέμπτη 27 Φεβρουαρίου 2025 απεβίωσε η Ειρήνη Ελευθεριάδου-Εφραιμίδου του Παναγιώτη, σε ηλικία 78 ετών, κάτοικος Θεσσαλονίκης.

Το Σάββατο 8 Μαρτίου 2025 απεβίωσε η Ευδοξία Κοκκινίδου (σύζυγος Σταύρου), σε ηλικία 89 ετών, κάτοικος Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

Την Παρασκευή 20 Ιουνίου 2025 απεβίωσε η Αικατερίνη Δεμερτζίδου (σύζυγος Βασιλείου), σε ηλικία 94 ετών, κάτοικος Κορινού Πιερίας.

Την Τρίτη 1 Ιουλίου 2025 απεβίωσε η Ευτέρπη Σταυριανίδου (σύζυγος Θεοφίλου), σε ηλικία 99 ετών, κάτοικος Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

Την Τετάρτη 16 Ιουλίου 2025 απεβίωσε η Όλγα Σεϊταρίδου (σύζυγος Μιχαήλ), σε ηλικία 93 ετών, κάτοικος Κατερίνης.

Την Δευτέρα 11 Αυγούστου 2025 απεβίωσε η Χαρίκλεια Αθανασιάδου του Λαζάρου, σε ηλικία 52 ετών, κάτοικος Θεσσαλονίκης.

Την Κυριακή 31 Αυγούστου 2025 απεβίωσε ο Ανδρέας Μαυρομμάτης του Σπύρου και της Αναστασίας Μαυρομμάτη-Μαυροπούλου σε ηλικία 62 ετών, κάτοικος Αντιπάρου Ν. Κυκλάδων.

Την Δευτέρα 8 Σεπτεμβρίου 2025 απεβίωσε ο Γιανταμίδης Θεμιστοκλής του Βασιλείου, σε ηλικία 89 ετών, κάτοικος Ασπροβάλτας Θεσσαλονίκης και τον τελευταίο καιρό κάτοικος της πόλεως Νώες Γερμανίας όπου και εκεί απεβίωσε.

Την Τρίτη 9 Σεπτεμβρίου 2025 απεβίωσε ο Σταύρος Τερζίδης του Βασιλείου, σε ηλικία 86 ετών, κάτοικος Κατερίνης.

Το Σάββατο 27 Σεπτεμβρίου 2025 απεβίωσε η Στεφανίδου Μαρία (Μαρίκα) το γένος Αθανασιάδη, σε ηλικία 92 ετών, κάτοικος Περιβλέπτου Ν. Δράμας.

Την Δευτέρα 20 Οκτωβρίου 2025 απεβίωσε ο Βασιλειάδης Αθανάσιος του Ιωάννου σε ηλικία 82 ετών, κάτοικος Κατερίνης.

Το Σάββατο 25 Οκτωβρίου 2025, απεβίωσε η Λαδοπούλου Ελένη (το γένος Αραβίδου) σε ηλικία 92 ετών, κάτοικος Κατερίνης.

Την Δευτέρα 27 Οκτωβρίου, απεβίωσε η Ιφιγένεια Παραδεισοπούλου του Αναστασίου, σε ηλικία 78 ετών, κάτοικος Κορινού Πιερίας.

Την Τρίτη 4 Νοεμβρίου 2025 απεβίωσε ο Σεϊταρίδης Πέτρος του Σπύρου, σε ηλικία 56 ετών, κάτοικος Νέας Τραπεζούντας Πιερίας.

Ανακοίνωση -
Γνωστοποίηση

Αγαπητοί συνδρομητές και συνδρομήτριες της εφημερίδας «Οφίτικα Νέα», παρακαλείσθε όταν πληρώνετε την συνδρομή σας μέσω των τραπεζικών λογαριασμών του συλλόγου στην Εθνική Τράπεζα και στην τράπεζα EUROBANK, να δηλώνετε το όνομά σας για να κόβεται και αποστέλλεται η αντίστοιχη απόδειξη από το ταμείο του συλλόγου.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Μην ξεχνάτε να τακτοποιήσετε την συνδρομή σας για τα «ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ» στον ταμία του συλλόγου: Εφραιμίδη Βασίλειο τηλ. 6976806391, Ταχυδρομικώς, με εντολή, με τα στοιχεία: Μορφωτικός Ποντιακός Σύλλογος Αλέξανδρος Υψηλάντης Νέας Τραπεζούντας Πιερίας Τ.Θ. 8004 ΤΚ 60100 Κατερίνη Πιερίας.

Μέσω τραπεζών για συνδρομητές εσωτερικού και εξωτερικού στους κάτωθι λογαριασμούς: Εθνική Τράπεζα Ελλάδας: 373/296174-11 IBAN: GR 6001103730000037329617411 Eurobank Εργασίας: 0026-0210-15-0100477219 IBAN: GR 9402602100000150100477219 Στην κατάθεση μέσω τραπεζών θα πρέπει να αναγράφονται τα στοιχεία του καταθέτη για να αποσταλεί και η σχετική απόδειξη από το ταμείο του Συλλόγου. Εκ του Δ.Σ. του Συλλόγου

ΟΦΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

Δίμηνη έκδοση
ΤΟΥ ΠΟΝΤΙΑΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ "ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΥΨΗΛΑΝΤΗΣ"
Ν. ΤΡΑΠΕΖΟΥΝΤΑΣ ΠΙΕΡΙΑΣ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το νόμο ο πρόεδρος του Συλλόγου
ΥΨΗΛΑΝΤΗ: Χρήστος Παπαδόπουλος - 6936763554
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
Τηλέφωνο - Fax: 23510 91291, E-mail: info@ipsilantis.gr
WEB SITE : www.ipsilantis.gr

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΝΤΑΞΗΣ

Δ.Σ. Συλλόγου

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βασίλης Παραδεισόπουλος

Σεϊταρίδης Δημιοσθένης

Τερζίδης Βασίλειος

Σελιδοποίηση: Σπύρος Κανελλάτος

Εκτύπωση: Τυπογραφείο "Παναγιωτής" - 23510 23625

ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικού

Φυσικά πρόσωπα: 10 ευρώ

Σύλλογοι - Κοινότητες: 30 ευρώ

Τράπεζες - Επιχειρήσεις Α.Ε. 45 ευρώ

Εξωτερικού:

Για χώρες Ευρώπης 25 ευρώ

Για άλλες Ηπείρους 30 δολ. ΗΠΑ

Επιταγές - εμβάσματα:

Εφραιμίδης Βασίλης - Ταμίας (6976806391)

60100 Νέα Τραπεζούντα

*Χειρόγραφα δημοσιευμένα ή μη δεν επιστρέφονται

*Τα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις των συντακτών τους και όχι του Συλλόγου "ΥΨΗΛΑΝΤΗ"

Εισαχθέντες σε Α.Ε.Ι.

και Τ.Ε.Ι της Ελλάδας και του
εξωτερικού με «Οφίτικη
καταγωγή».

Βενιέρης Αλέξανδρος του Πέτρου και της Ελένης Γιανταμίδου, εισαχθείς στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών (Α.Σ.Ο.Ε.Ε.)

Καλογήρου Αγγελική-Καλλιόπη του Θωμά και της Σοφίας Αθανασιάδου, εισαχθείσα στο Τμήμα Νομικών Σπουδών του Α.Π.Θ.

Καλογήρου Ιωάννα του Θωμά και της Σοφίας Αθανασιάδου, εισαχθείσα στο Τμήμα Εκπαιδευτικής και Κοινωνικής Πολιτικής του Πανεπιστημίου Μακεδονίας.

ASA K. JENNINGS

Ο άνθρωπος που έσωσε πάνω από το 15% των Ελλήνων της Μικρασίας το 1922

Λίγοι στην Ελλάδα και την Τουρκία γνωρίζουν το όνομά του

Σεπτέμβρης του 1922. Τελειώνει ο πόλεμος της Ελλάδας με την Τουρκία. Στις 8 Σεπτεμβρίου ο ελληνικός στρατός εγκαταλείπει την πόλη και οι Τούρκοι μπαίνουν στη Σμύρνη. Αρχίζουν πογκρόμ, ληστείες και δολοφονίες, στις οποίες λαμβάνουν ενεργό μέρος και οι ντόπιοι Μουσουλμάνοι. Στις 15 Σεπτεμβρίου ξεκινά πυρκαγιά, την φωτιά κατευθύνουν προς τις χριστιανικές συνοικίες, φτιάχνοντας διάδρομο με εύφλεκτα υγρά. Στην προσπάθεια να σωθούν από την πύρινη λάιλαπα, οι περισσότεροι Χριστιανοί στοιβάζονται στην προ-κυμαία. Οι Τούρκοι στρατιώτες περικυκλώνουν την παραλία, αφήνοντας τον κόσμο χωρίς νερό και τροφή. Πολλοί από αυτούς πέθαναν από την πείνα και την δίψα, άλλοι αυτοκτόνησαν πέφτοντας στη θάλασσα.

Οι φόνοι οι εμπρησμοί, οι λεηλασίες και οι βανδαλισμοί γίνονταν κάτω από την μύτη των «συμμάχων», που παρακοιλούθουσαν αδιάφοροι από μακριά τον «συνωσιισμό» στην αποβάθρα. Φωτογράφιζαν απαθέςατοι το «show», πετώντας μάλιστα πίσω στην θάλασσα τους απεγνωσμένους που έφταναν ως τα πλοία. Προδομένοι από τους ξένους αλλά -το χειρότερο- και από τους Έλληνες όσοι τελικά σώθηκαν, το κατάφεραν ύστερα από την ανθρωπιστική παρέμβαση του Αμερικανού Άσα Τζένινγκς που μεσολάβησε και τελικά ύστερα από δύο ημέρες δόθηκε η δυνατότητα σε χιλιάδες πρόσφυγες να βρουν καταφύγιο στα «Πλοία της Συμπόνιας» και να καταλήγουν στην Ελλάδα.

Προπομπός του Τζένινγκς και φωτεινή εξαίρεση της διεθνούς απάθειας μπροστά στο έγκλημα ήταν ένας άγνωστος Ιάπωνας πλοίαρχος που τις ώρες της μεγάλης σφαγής μόνος αυτός και το πλήρωμα του άδειασαν στην θάλασσα το φορτίο τους για να μαζέψουν όσον το δυνατόν περισσότερες κυνηγημένες ψυχές.

Από τις προκυμαίες έφευγαν οι βάρκες γεμάτες με Έλληνες και Αρμένιους πρόσφυγες, κατευθύνονταν προς τα ξένα πλοία, που παρέμεναν για να υπερασπιστούν και να δεχτούν τους συμπατριώτες τους αλλά δεν είχαν διαταγές να δεχτούν τους ντόπιους για να μην προσβάλουν τους Τούρκους. Όταν οι βάρκες προσάραζαν στα βρετανικά πολεμικά πλοία και προσπαθούσαν να δέσουν, οι ναύτες έκοβαν τα σκοινιά. Μερικές βάρκες καταποντίστηκαν, τους ανθρώπους τους έριχναν στη θάλασσα και από την προκυμαία άλλοι προτιμούσαν να πνιγούν κι από μόνοι τους. Κάποιοι προσπαθούσαν να ανέβουν στα πλοία αλλά οι Άγγλοι τους έλουζαν με καυτό νερό. Οι Ιταλοί, που έμεναν στη θάλασσα της Σμύρνης περισσότερο από τους άλλους, δέχονταν στα πλοία τους όσους κατάφεραν να τους πλησιάσουν. Οι Γάλλοι δέχονταν μόνο όσους μπορούσαν να προσφέρουν στα γαλλικά έστω με κακή προφορά «Είμαι Γάλλος, όλα τα χαρτιά μου κάηκαν». Σε λίγο τους Αρμένιους καθηγητές περικύκλωσαν πιτσιρίκια και προσπαθούσαν να μάθουν αυτή τη μαγική φράση.

Ο πλοίαρχος του αμερικανικού αντιτορπιλικού έδιωχνε τα παιδιά, φωνάζοντας: «Μόνο Αμερικανοί!» Στα πολεμικά πλοία οι ξένοι ναυτικοί παρακολουθούσαν με τα κιάλια τη σφαγή και φωτογράφιζαν. Αργότερα άρχισαν να παίζουν οι μπάντες, στραμμένες προς την προκυμαία. Δεν άντεχαν να ακούνε τον κόσμο να σφάζεται.

Όμως ο Τζένινγκς δεν ήταν από τους ανθρώπους που θε-ωρούσε, ότι «δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα». Ούτε από εκείνους που ξεχώριζε τους ανθρώπους σύμφωνα με το θρησκευτικό τους «πιστεύω». Σύμφωνα με μια αρμενική παροιμία, «μέσα στην καρδιά του κάθε ανθρώπου κοιμάται ένα λιοντάρι».

Όταν ο ελληνικός στρατός εγκατέλειψε τη Σμύρνη, είχε ορ-γανώσει την Επιτροπή Σωτηρίας και παρείχε ανθρωπιστική βοήθεια στον πληθυσμό. Μετά από την πυρκαγιά η έλλειψη νερού, καυσίμων και γενικώς - της τάξης ταλαιπωρούσε τον κόσμο, και ο Τζένινγκς πήγε στο τουρκικό στρατόπεδο για να συναντήσει τον Κεμάλ. Οι Τούρκοι έδωσαν στον πάστορα επτά ημέρες για να φυγαδεύσει από την πόλη τον κόσμο, εκτός τους άνδρες 17 - 45 ετών, τους οποίους τους περίμεναν τα στρατόπεδα εργασίας προκειμένου να εργασθούν για να επανορθώσουν τις ζημιές που έγιναν από την ελληνική εκ-στρατεία.

Να πώς καταγράφει τα σχετικά γεγονότα ο εγγονός του Άσα Τζένινγκς Roger:

«Αφού έγινε η συμφωνία με τον Κεμάλ ο Άσα ζήτησε και έλαβε μια βάρκα με πηδαλιούχο από το Πολεμικό Ναυτικό των ΗΠΑ. Πρώτον, πήγε στο γαλλικό εμπορικό πλοίο «Pierre Loti». Το πλοίο είχε άφθονο χώρο για να αναλάβει τους πρόσφυγες για την ασφάλεια τους σε ένα κοντινό ελληνικό νησί. Ο Γάλλος καπετάνιος δεν ήθελε να εμπλακεί, και απέπλευσε με ένα άδειο πλοίο, ενώ χιλιάδες ικέτευαν να διασωθούν. Μακρύτερα στο λιμάνι ήταν ένα ιταλικό πλοίο, η Κωνσταντινούπολη. Ο Ιταλός καπετάνιος του πλοίου συμφώνησε να αναλάβει 2000 άτομα, αλλά πρώτα έπρεπε να λάβει ένα ποσό. Ο Άσα, το θεώρησε ρεαλιστικό και πλήρωσε το τίμημα - δωροδοκία και επιβιβάσθηκαν τα 2000 άτομα. Στη συνέχεια ο Ιταλός καπετάνιος απαιτήσε μια αύξηση της δωροδοκίας. Όταν τους παρακάλεσε ο Jennings, οι Ιταλοί είπαν ότι οι Έλληνες μπορεί να μην αφήσουν τους πρόσφυγες να αποβι- βασθούν. Ο Άσα απάντησε ότι θα πήγαινε μαζί στο ταξίδι προς το λιμάνι της Μυτιλήνης και θα αναλάβει την ευθύνη για την αποβίβαση.

Όταν το πλοίο έφθασε στην Μυτιλήνη ο Άσα Κ. Jennings είδε με έκπληξη Έλληνες στρατιώτες παντού και τα πλοία να βρίσκονται αγκυροβολημένα. Δεν υπήρχαν προβλήματα να βγουν οι πρόσφυγες από το πλοίο και ο Άσα πήγε στο ελληνικό αρχηγείο του Στρατού. επανειλημμένα ζήτησε από τον Έλληνα στρατηγό Φράγκου τα πλοία για την απομάκρυνση των προσφύγων από τη Σμύρνη. Οι Τούρκοι είχαν εγ-

υηθεί την ασφαλή διέλευση καθώς και το Ναυτικό των ΗΠΑ είχε υποσχεθεί προ-στασία των ελληνικών εμπορικών πλοίων. Ο Στρατηγός επα-νειλημμένα αρνήθηκε να θέσει στην διάθεση του τα πλοία και ο Άσα ήταν πολύ απογοητευμένος με τον στρατηγό Φράγκου, έναν Έλληνα ο οποίος ήταν απρόθυμος να σώσει 300.000 από τους συμπατριώτες του. Ωστόσο, Jennings δεν γνώριζε εκείνη την ώρα ότι ο στρατηγός ήταν μέρος μιας ομάδας Ελλήνων αξιωματικών που σχεδίαζαν πραξικόπημα εναντίον της ελληνικής κυβέρνησης. Οι αξιωματούχοι χρειαζόνταν τα πλοία και τους στρατιώτες για να κερδίσουν την εξουσία και ήταν πιο σημαντικό γι' αυτούς από τις ζωές τόσων ανθρώπων.

Καθώς ο Άσα εξαγριωμένος βγήκε από μια συνάντηση νωρίς το πρωί με τον στρατηγό είδε ένα θωρηκτό να μπαίνει στο λιμάνι. Ο Άσα Jennings επιβιβάστηκε στο ελληνικό θωρηκτό Κιλκίς. Ο καπετάνιος του, Θεοφανίδης ήταν πολύ πρόθυμος να βοηθήσει παρά το γεγονός ότι ένας ανώτερος στρατιωτικός είχε απορρίψει τον Άσα. Ο Άσα στη συνέχεια προχώρησε σε μια σειρά από μηνύματα για τον Έλληνα Πρωθυπουργό, τα οποία ο καπετάνιος Θεοφανίδης μετέφραζε στα ελληνικά. Τα μηνύματα εστάλησαν από την αίθουσα ραδιοφώνου (ασυρμάτου) ως κωδικοποιημένα μηνύματα για ασφάλεια.

Στην αρχή η απάντηση ήταν ότι ο πρωθυπουργός κοιμόταν. Ο Άσα ζήτησε ο πρωθυπουργός να ξυπνήσει. Στη συνέχεια, ο πρωθυπουργός ήθελε μια συνεδρίαση του Υπουργικού Συμ-βουλίου. Αγγελιοφόροι έπρεπε να σταλούν σε όλη την Αθήνα για να αφυπνίζουν τους υπουργούς να παραστούν στη συνεδρίαση. Ο Άσα είχε επταήμερη προθεσμία και βρισκόταν αντιμέτωπος με κυβερνητικούς αξιωματούχους που δεν συμμερίζονται την αίσθηση του επείγοντος. Τέλος ο Πρωθυπουργός και η κυβέρνηση του, απάντησε λέγοντας ότι δεν θα μπορούσαν τα πλοία να πάνε στη Σμύρνη. Φοβό-ντουσαν ότι οι Τούρκοι θα συλλαμβάνανε τα πλοία και θα εισέβαλαν στην συνέχεια στα ελληνικά νησιά.

Ύστερα από αυτό ο Άσα έστειλε τηλεσί-γραφο. Εάν τα πλοία δεν διατίθεντο για τη διάσωση των Ελλήνων και άλλων στη Σμύρνη, το επόμενο μήνυμα του Άσα δεν θα ήταν σε κώδικα. Το μήνυμα θα σταλεί ανοιχτό έτσι ώστε ο κόσμος θα γνωρίζει ότι η ελληνική κυβέρνηση επέτρεψε τους Τούρκους να σκο-τώσουν 500.000 Έλληνες πολίτες. Ο εκβιασμός λειτούργησε. Όλα τα πλοία στην περιοχή τέθηκαν υπό έλεγχο Άσα καθι-στώντας τον προσωπικά υπεύθυνος για κάθε πλοίο που θα χανόταν. Οι καπετάνιοι των εμπορικών πλοίων ενημερώθηκαν ότι η ελληνική κυβέρνηση είχε επιτάξει τα πλοία τους και άρχισαν να σηκώνουν ατμό για την Σμύρνη.

Οι καπετάνιοι φοβόντουσαν να μπουν σε ένα τουρκικό λιμάνι. Κάποιοι είπαν ότι

τα πλοία τους είχαν μηχανικά προβλήματα και δεν θα είναι σε θέση να κάνουν το ταξίδι. Ο καπετάνιος Θεοφανίδης διέταξε τους καπετάνιους των εμπορικών πλοίων για μια συνάντηση στο θωρηκτό Κιλκίς. Ενημέρωσε τους καπετάνιους των εμπορικών πλοίων ότι θα αντιμετωπίσουν στρατοδικείο εάν τα πλοία τους δεν ήταν έτοιμα να φύγουν από τα μεσάνυχτα. Όλα τα πλοία έπλεαν τα μεσάνυχτα με τον Άσα στο πρώτο πλοίο.

Όλα τα πλοία στο Αιγαίο τίθενται στη διάθεσή σας για την απομάκρυνση των προσφύγων της Σμύρνης. Του παραχώρησαν 26 πλοία, με τα οποία κατάφερε να βγάλει πάνω από 350.000 άτομα (οι Τούρκοι έδωσαν παράταση μέχρι 11 ημέρες). Ταυτόχρονα έφτασαν εκκλησίες για βοήθεια και από άλλα λιμάνια. και η ελληνική κυβέρνηση αύξησε τον αριθμό των πλοίων σε 55.

Όταν η απομάκρυνση των προσφύγων από την Σμύρνη ολοκληρώθηκε οι Τούρκοι αξιωματούχοι επέτρεψαν τον Άσα να πάει τα πλοία σε όλα τα λιμάνια από την Μαύρη Θάλασσα ως τη Συρία.

Ένας άγνωστος ένα παιδί για τα θελήματα στην Χριστιανική Ένωση, ο πιο ασυνήθιστος «ναύαρχος» στην ιστορία, ο 44χρονος Αμερικανός Άσα Τζένινγκς (1877 - 1955), καμπούρης με 1.60 μπόι μεθοδιστής πάστορας έγινε διοικητής όλου του ελληνικού στόλου. Κάνοντας δυοδρομολόγια, ο Τζένινγκς φυγάδεψε 58.000 άτομα. Τα πλοία του αμερικανικού και αγγλικού στόλου άρχισαν επίσης να μεταφέρουν κόσμο, και προς τα τέλη του Οκτώβρη την Τουρκία εγκατέλειψαν 200.000 άτομα.

Μέχρι το Δεκέμβριο 500.000 άνθρωποι είχαν σωθεί. Ο πα-τριάρχης της Ορθόδοξης Ανατολικής Εκκλησίας ανέφερε ότι 1.250.000 άνθρωποι απομακρύνθηκαν με ασφάλεια μέχρι η επιχείρηση διάσωσης να ολοκληρωθεί.

Η ελληνική κυβέρνηση αναγνωρίζοντας ότι Άσα Κ. Jennings απέκτησε το σεβασμό, τη φιλία και την εμπιστοσύνη του Μουσταφά Κεμάλ και της τουρκικής κυβέρνησης τον διόρισε να είναι ο διπλωμάτης που εκπροσωπεί την Ελλάδα για τον επαναπατρισμό των αιχμαλώτων πολέμου στη Συνθήκη της Λωζάννης.

Για την υπηρεσία του στην Ελλάδα, στον Άσα Jennings Κ. απονεμήθηκε το υψηλότερο στρατιωτικό παράσημο στην Ελ-λάδα το Μετάλλιο Στρατιωτικής Αξίας και η υψηλότερη πολιτική διάκριση. Αυτή ήταν η πρώτη φορά στην ελληνική ιστορία που ένα άτομο έλαβε τις υψηλότερες στρατιωτικές και μη στρατιωτικές διακρίσεις ταυτόχρονα.

Ο Άσα Τζένινγκς πέθανε το 1955. Λίγοι στην Ελλάδα και την Τουρκία γνωρίζουν το όνομά του. Και δεν υπάρχει ούτε ένα μνημείο, αφιερωμένο στον άνθρωπο, που έσωσε πάνω από το 15% του πληθυσμού της Ελλάδος.

ΤΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΒΟΥΡΛΙΩΤΩΝ ΜΙΚΡΑΣ ΑΣΙΑΣ

Οφίτικο Συναπάντεμα στη Νέα Τραπεζούντα Πιερίας!

Με μεγάλη επιτυχία πραγματοποιήθηκε την Παρασκευή 15 και το Σάββατο 16 Αυγούστου το φετινό «Οφίτικο Συναπάντεμα» στην κεντρική πλατεία του χωριού μας στη Νέα Τραπεζούντα.

Η εκδήλωση πραγματοποιήθηκε με πρωτοβουλία του συλλόγου μας και την συνεργασία των φορέων της Νέας Τραπεζούντας.

Χιλιάδες Οφίτες και φίλοι του συλλόγου, πόντιοι και μη, από κάθε γωνιά της Ελλάδας και του εξωτερικού τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωση, και μέσα σε ένα έντονο συγκινησιακό και παράλληλα χαρούμενο κλίμα συνδιασκέδασαν κάτω από τους ήχους της ποντιακής λύρας και το άκουσμα των ποντιακών τραγουδιών, μετατρέποντας το Συναπάντεμα σε μια μεγάλη γιορτή.

Την εκδήλωση τίμησαν επίσης με την παρουσία τους εκπρόσωποι των τοπικών αρχών, συλλόγων και φορέων, που εξήραν τη σημασία του θεσμού και τη συμβολή του στη διατήρηση της ποντιακής ταυτότητας.

Τους παρευρισκόμενους εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου του συλλόγου καλωσόρισε και

ευχαρίστησε για την παρουσία και συμμετοχή τους στην εκδήλωση ο πρόεδρος του συλλόγου κ. Χρήστος Παπαδόπουλος.

Στο καλλιτεχνικό πρόγραμμα του διημέρου συμμετείχαν την Παρασκευή 15 Αυγούστου: Κυριάκος Τριανταφυλλίδης τραγούδι – Δημήτρης Παπαδόπουλος λύρα – Κώστας Παναγιωτίδης λύρα-τραγούδι – Χρήστος Συρανίδης λύρα-τραγούδι – Σταύρος Χαραλαμπίδης τραγούδι, ενώ το Σάββατο συμμετείχαν οι: Κώστας Θεοδοσιάδης-Γιάννης Κουρτίδης τραγούδι – Αντώνης Νικηφορίδης- Παναγιώτης Παπαδόπουλος λύρα – Βαγγέλης Παραδεισόπουλος λύρα-τραγούδι και ο Σταύρος Χαραλαμπίδης τραγούδι.

Το Δ.Σ. του συλλόγου μας εκφράζει την βαθιά του ευγνωμοσύνη και τις ευχαριστίες του προς όλους και όλες που συμμετείχαν και τίμησαν με την παρουσία τους την εκδήλωση, τα χορευτικά συγκροτήματα, τους συλλόγους, τους εθελοντές και εθελόντριες που βοήθησαν στην οργάνωση και πραγματοποίηση της εκδήλωσης. Ιδιαίτερες ευχαριστίες στους χορηγούς του Οφίτικου Συναπα-

ντέματος, καθώς επίσης και στους κατοίκους της Νέας Τραπεζούντας για την προσφορά τους και την ιδιαίτερη αγάπη τους γι' αυτήν την εκδήλωση συμβάλλοντας καθοριστικά στην επιτυχία της διοργάνωσης.

Το Οφίτικο Συναπάντεμα 2025 θα μείνει χαραγμένο στη μνήμη όλων ως μια γιορτή ψυχής, μια πανηγυρική επανένωση της μεγάλης Οφίτικης οικογένειας, που απέδειξε για ακόμη μια φορά ότι ο Πόντος ζει μέσα από τη μνήμη, τη μουσική, τον χορό και την καρδιά των ανθρώπων του. Ο πόντος ζει-και θα ζει, όσο υπάρχουν άνθρωποι που θυμούνται-τιμούν και συνεχίζουν!

6.

9.

7.

11.

12.

8.

13.

14.

15.

16.

9.

10.

Φώτο 1-9: Άποψη του κόσμου που παραβρέθηκε στο διήμερο του Οφίτικου Συναπαντήματος.

Φώτο 2: Ο πρόεδρος του συλλόγου κ. Χρήστος Παπαδόπουλος στον χαιρετισμό του.

Φώτο 3-4-5: Κώστας Θεοδοσιάδης – Γιάννης Κουρτίδης – Κυριάκος Τριανταφυλλίδης αντίστοιχα στο τραγούδι.

Φώτο 6-7: Αντώνης Νικηφορίδης – Δημήτρης Παπαδόπουλος αντίστοιχα στη λύρα.

Φωτο 8-9: Κώστας Παναγιωτίδης – Βαγγέλης Παραδεισόπουλος – αντίστοιχα στη λύρα και στο τραγούδι.

Φωτο 10: Σταύρος Χαραλαμπίδης στο τραγούδι.

Φωτο 11-12-13-14-15-16: Μικροί και μεγάλοι εθελοντές και εθελόντριες που βοήθησαν στην πραγματοποίηση της εκδήλωσης.

Στη Μονή Αγίου Ιωάννου Βαζελώνος

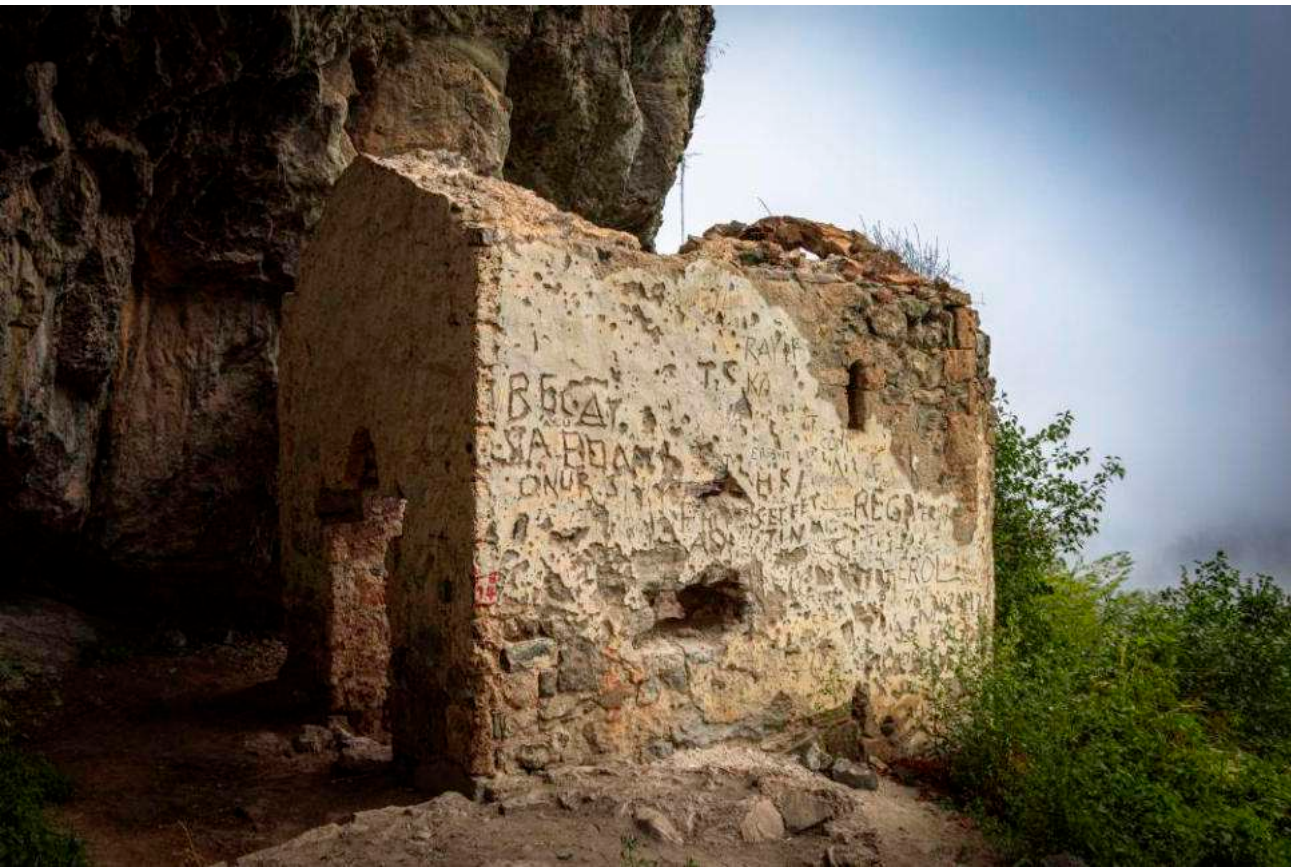
Προσκύνημα στο Ιστορικό Μοναστήρι του Πόντου

Του Δημοσθένη – Σπυρίδωνα
Σεΐταρίδη του Βασιλείου
Δικηγόρου παρ’ Αρείω Πάγω

Η ορεινή περιοχή της Ματσούκας θα μπορούσε κάλλιστα να ονομαστεί ποντιακό Άγιο Όρος καθώς εκεί ιδρύθηκαν πλήθος μονών μεταξύ των οποίων και οι τρεις σπουδαιότερες του Πόντου, η Παναγία Σουμελά, ο Άγιος Γεώργιος Περιστερεώτα και ο Άγιος Ιωάννης Βαζελώνος. Οι μονές αυτές υπήρξαν φάρoi της ορθόδοξης και του Ελληνισμού σε όλη την παρευξείνια περιοχή. Ανέπτυξαν πλούσια πνευματική δράση και έσβησαν με το τέλος του Ποντιακού Ελληνισμού στην περιοχή.

Φέτος τον Αύγουστο, με την πολύτιμη βοήθεια του Οφλή Μεχμέτ Κιουτσούκ, αξιώθηκα να επισκεφτώ και να προσκυνήσω στον Βαζελώνα. Ο δρόμος από την Τραπεζούντα μέχρι την Ματσούκα είναι καινούργιος αυτοκινητόδρομος. Από τη Ματσούκα χωματόδρομος ανηφορίζει και οδηγεί σε πλάτωμα από όπου ξεκινάει το μονοπάτι για το μοναστήρι. Η Μονή Βαζελώνος αποτελούνταν από μια πολυώροφη πέτρινη κατασκευή και σήμε

Παρεκκλήσιο της Ιεράς Μονής

Αγιογραφίες της Ιεράς Μονής

ρα βρίσκεται ερειπωμένη. Περιβάλλεται από μικτό δάσος και πολλά ποτάμια ρέουν μέσα από κοιλάδες σε αυτήν την περιοχή.

Η Μονή Βαζελώνος χτίστηκε κατά τη ρωμαϊκή εποχή. Σύμφωνα με την παράδοση ιδρύθηκε το 270, σύμφωνα όμως με τις ιστορικές πηγές το 317. Δίπλα από το καθολικό της βρέθηκαν αρχαιοελληνικοί κίονες υποδηλώνοντας ότι αρχικά υπήρχε αρχαιοελληνικό ιερό.

Μετά την διαίρεση της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας το 395, η περιοχή περιήλθε στην Ανατολική Ρωμαϊκή (Βυζαντινή) Αυτοκρατορία. Κατά τους πρώιμους βυζαντινούς χρόνους, η Μονή έπαιξε και στρατιωτικό ρόλο. Ο αυτοκράτορας Ιουστινιανός την χρησιμοποίησε ως φυλάκιο, λόγω του μεγάλου υψομέτρου της στα Ποντιακά βουνά. Εκείνη την εποχή, οι Βυζαντινοί βρίσκονταν σε πόλεμο με την Περσική Αυτοκρατορία, της οποίας τα σύνορα ήταν κοντά στη Μονή Βαζελώνος. Με την τελική επικράτηση των Βυζαντινών εις βάρος των Περσών, η Μονή έχασε την στρατιωτική της σημασία και αφέθηκε απερίσπαστη να ασχοληθεί με το πνευματικό της έρ

Το καθολικό της Ιεράς Μονής Αγίου Ιωάννη Βαζελώνος.

γο. Κατά τη διάρκεια της τέταρτης σταυροφορίας, οι σταυροφόροι άλωσαν την Κωνσταντινούπολη πράγμα που διέσπασε την Βυζαντινή Αυτοκρατορία. Η περιοχή του Πόντου, στην οποία ανήκε η Μονή, συνέστησε την Αυτοκρατορία της Τραπεζούντας. Οι αυτοκράτορες της Κομνηνοί χρηματοδοτούσαν συνεχώς τη Μονή σε όλο τον Μεσαίωνα. Όπως και άλλα μεγάλα Ποντιακά μοναστήρια, η Μονή Βαζελώνος «ήταν προικισμένη από τους αυτοκράτορες». Η περιοχή του Πόντου παρέμεινε υπό την κυριαρχία της Αυτοκρατορίας της Τραπεζούντας μέχρι την Οθωμανική κατάκτησή της το 1461. Η Μονή Βαζελώνος κατάφερε και συνέχισε την λειτουργία της κατά την οθωμανική εποχή έως και τον πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο. Ωστόσο, κατά τη διάρκεια της ρωσικής κατοχής της Τραπεζούντας το 1916-17, σημαντικά μοναστηριακά έγγραφα κατασχέθηκαν και βρίσκονται ως σήμερα στην Αγία Πετρούπολη.

Η Μονή ανακαίνιστηκε και συντηρήθηκε πολλές φορές από την εποχή της ίδρυσής της μέχρι την ε

γκατάλειψή της το 1923. Το κυρίως κτήριο είναι φτιαγμένο από ασβέστη και τοπική πέτρα, πιθανώς γρανίτη. Οι εξωτερικοί τοίχοι είναι παχύτεροι από τους εσωτερικούς. Οι οροφές και τα πατώματα, ως επί το πλείστον ξύλινα, έχουν σχεδόν εξαφανιστεί με την πάροδο του χρόνου. Το μοναστήρι είναι τετραόροφο με πολλές αίθουσες, τραπεζαρία, κουζίνα και δεξαμενή συλλογής νερού. Η πρόσβαση στη Μονή γινόταν αρχικά με μια κρεμαστή ξύλινη σκάλα, η οποία αποσυρόταν τη νύχτα για να αποτραπούν εισβολές. Αυτή καταργήθηκε το 1800 και αντικαταστάθηκε με πέτρινες σκάλες περίπου την ίδια εποχή.

Το μοναστήρι έχει δύο ναούς που σώζονται μέχρι σήμερα. Στην κορυφή του βρίσκεται ο ναός του Αγίου Ιωάννη κτισμένος μέσα σε μια σπηλιά. Ο άλλος ναός βρίσκεται περίπου 30 μέτρα βόρεια του κύριου μοναστηριακού συγκροτήματος. Ο Χρύσανθος Μητροπολίτης Τραπεζούντας στις αρχές του 20ού αιώνα, έχοντας διαβάσει κείμενα της Μονής, απεφάνθη ότι το παρεκκλήσι ήταν αφιερωμένο στον Προφήτη Ηλία. Πολλές από τις ιστορικές τοιχογραφίες της Μονής σώζονται μέχρι σήμερα. Σε μια οροφή εικονίζεται ο Ιησούς ως παιδί σε κούνια. Άλλες τοιχογραφίες απεικονίζουν την Δευτέρα Παρουσία, τον Παράδεισο και την Κόλαση. Το παρεκκλήσι του Προφήτη Ηλία διαθέτει επίσης πολλές αγιογραφίες.

Σήμερα, η Μονή κείται σε ερείπια. Οι βανδαλισμοί συνέβαλαν στην ερειπωμένη κατάστασή της. Το Μουσείο της Αγίας Πετρούπολης, η Τουρκική Ιστορική Εταιρεία (Turk Tarih Kurumu) στην Αγκυρα και η ομώνυμη Μονή στο Βέρμιο διατηρούν ό,τι διασώθηκε από τα αρχεία της.

του ΗΛΙΑ ΣΠΑΝΟΥ

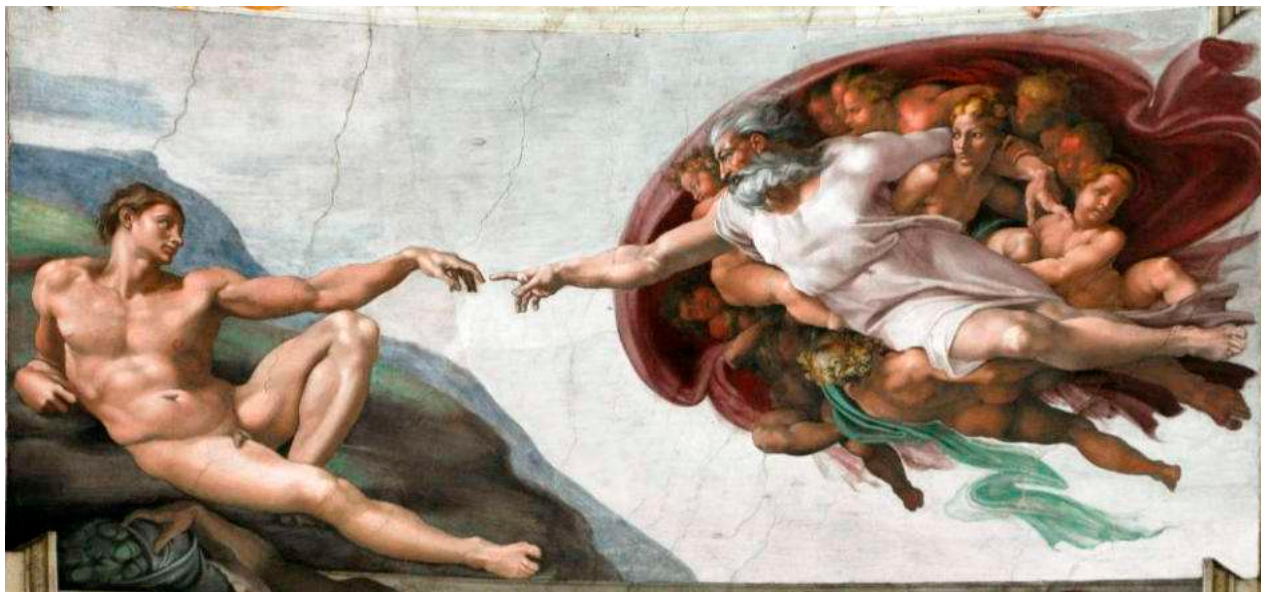
Η Α-ΛΟΓΙΑ (ως μη-Λόγος), ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΑΟΡΑΤΟ (ή ανείπωτο)

Το Σύμπαν αυτοδημιουργείται πάντοτε, αδιαλείπτως και αυτοεξελίσσεται; Ή ένας «δημιουργός» εκτός Σύμπαντος προϋπήρξε αυτού και το «έπλασε» εφ' άπαξ εκ του μηδενός; Από την απάντηση στο ερώτημα αυτό, που απασχολούσε τον άνθρωπο από τα πανάρχαια χρόνια, είτε λογικά (Ελληνική κοσμολογία της προκατακλυσμιαίας «Θεογονίας» ο Ησίοδος δεν είναι ο συγγραφέας της αλλά απλός εκδότης της – ή των μετέπειτα συστηματικών Ελλήνων φιλοσόφων) είτε αποκαλυπτικά (Ανατολικά θεολογικά συστήματα βασιζόμενα στην πίστη) και συνεχίζει να απασχολεί τη σύγχρονη επισημή της κοσμολογίας «οι ιδέες του Χόκινγκ για τη γέννηση του Σύμπαντος εξαρτώνται πλείστες όσες καταστάσεις στην ατομική ζωή και την ιστορία του ανθρώπου, που καλύπτουν όλους τους τομείς τους, από την ψυχολογία του και τη συμπεριφορά του μέχρι τον πολιτισμό και την πολιτική.

Δεν μπορούμε να επεκταθούμε μ' ένα μικρό σχόλιο, όπως είναι το παρόν, σε ανάλυση του σημείου αυτού, θα σημειώσουμε απλώς την αυταπόδεικτη παρατήρηση ότι ο άνθρωπος που πείθεται ότι είναι δημιουργήμα γέννημα κάποιου εξωσυμπαντικού δημιουργού (Πατήρ -> Υιός) λειτουργεί τελείως διαφορετικά ως ψυχοπνευματικό ον από τον άνθρωπο που θεωρεί ότι είναι λειτουργική συνέπεια ενός αυτοδημιουργούμενου και συνεχώς αυτοεξελισσόμενου Σύμπαντος.

Αλλά στο παρόν αρθρίδιο η προβληματική μας δεν είναι κοσμολογική. Είναι πολιτισμική-πολιτική: Ποιον τύπο ανθρώπου από τους δύο προαναφερθέντες «προτιμούμε» και «εγκρίνουμε». Νοείται μέσα στην πορεία του ιστορικού γίνεσθαι η συνύπαρξη και συμπόρευση και των δύο; Ή η ύπαρξη του ενός αποκλείει την ύπαρξη του άλλου; Πιο απλά: Η τάση της λογικής – επιστημονικής έρευνας και προσεγγίσεως της πραγματικότητας, απολύτως φυσιολογική στον άνθρωπο («άνθρωπος ΦΥΣΕΙ ορέγεται του ειδέναι»: Αριστοτέλης), και η τάση της πίστεως ή αποκαλύψεως δεν μπορεί παρά να διατηρούν μεταξύ τους κατάσταση εμπόλεμη και αλληλοεξοντωτική; Ή είναι δυνατή η παράλληλη ειρηνική πορεία;

Δυστυχώς η ιστορία διδάσκει, ότι επί μακράν σειράν αιώνων η δεύτερη τάση, της πίστεως και της αποκαλύψεως, συμπεριφέρθηκε εξοντωτικά και χωρίς καμία διαλλακτικότητα έναντι της πρώτης, της ΛΟΓΙΚΗΣ – αποδεικτικής προσεγγίσεως της πραγματικότητας, ενώ η δεύτερη πουθενά δεν μαρτυρείται ότι ανέπτυξε συγκεκριμένη επιθετική – πολεμική συμπεριφορά έναντι της πρώτης. Το γεγονός αυτό, μολονότι είναι μία «ΣΤΑΘΕΡΑ» της ιστορίας και βάσει αυτού ερμηνεύονται σε βάθος πλείστες, αν όχι όλες οι εκφάνσεις του γνωστού σ' εμάς ιστορικού γίνεσθαι, δεν έχει δυστυχώς αναδειχθεί και συνειδητοποιηθεί επαρκώς από την Διανόηση αλλά και την φιλοσοφία της ιστορίας και του πολιτισμού. Έτσι περιοριζόμαστε απλώς να βλέπουμε κάποια δέν-

δρα (ΦΑΝΑΤΙΣΜΟΣ, ΕΞΟΥΣΙΑΣΜΟΣ, ΘΕΟΚΡΑΤΙΑ, ΝΑΖΙΣΜΟΣ, ΣΚΟΤΑΔΙΣΜΟΣ, ΜΕΣΑΙΩΝΙΣΜΟΣ, ΠΟΛΕΜΟΣ κ.τ.λ., αλλά το τεράστιο ΔΑΣΟΣ, που είναι η Α-ΛΟΓΙΑ (ως μη-λόγος), ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΑΟΡΑΤΟ Ή ΑΝΕΙΠΩΤΟ.

Δεν πρόκειται εδώ να διατυπώσουμε «προτίμηση» ή «έγκριση» της μιας εκ των δύο αυτών βασικοτάτων αντιλήψεων της ζωής αλλά και ρευμάτων της ιστορίας. Διότι μία διατύπωση θα μας οδηγούσε αυτομάτως στην άρνηση αυτού ακριβώς που υποκρύπτεται ως κεντρική ιδέα της συλλογιστικής που αναπτύσσεται στο αρθρίδιο αυτό: ότι η «ΦΥΣΕΙ ΟΡΕΞΙΣ» οιοδήποτε αντικείμενου (του ειδέναι ή του πιστεύειν) είναι ως φαινόμενο ιερή και απαράβιαστη υποκειμενική κατάσταση ενός εκάστου ανθρώπου. Η εις θάνατον καταδίκη και η ιδεολογική δολοφονία του ενός εκ των δύο ισοδυναμεί με «ΥΒΡΙΝ» δηλ. με βιασμό της ανθρωπίνης φύσεως. Θα τελειώσουμε όμως με την υπογράμμιση του γεγονότος ότι ο προαιώνιος διωγμός του ΛΟΓΟΥ ΑΠΟ ΤΟ Α-ΛΟΓΟ είναι για τους έχοντες απομυζήσει το μήνυμα της ιστορίας (με πιο συγκεκριμένη διατύπωση: ο συνεχιζόμενος έως σήμερα κατατρεγμός της διεθνούς ελληνικότητας από τον εξουσιασμό) κάτι ανάλογο με την πράξη που περιγράφεται στην λαϊκή θυμοσοφία του «Νασρ-ελ-Ντιν Χότζα», όπου ο Ανατολίτικος αυτός τύπος πριονίζει το δέντρο, πάνω στο οποίο έχει ανέβει. Διότι αν ξεπέρασε το στάδιο του κτήνους και αν εξακολουθεί έως σήμερα η ανθρωπότητα να στέκει «ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΑ ΟΡΘΙΑ», αυτό το οφείλει στον «Λόγο»- και μόνο σ' αυτόν.

ΟΦΙΤΙΚΟ ΠΑΡΑΜΥΘΙ Συλλογή R.M. DAWKINS

Έναν καιρό 'ς σο σουλτάνο εμπροστά έστεκε ένας δούλος. Ατός πολλά χρόνια εδούλεψε τό σουλτάνο καί υστέρ' εγέρασε. Έναν ημέρα είπε 'ς σό σουλτάνο «εγώ ατώρα εγέρασα, παρακαλώ νά δīs με ένα εύκολο δουλεία». Ο σουλτάνο; πάλ' είπεν άτονα «ποίο δουλεία αγαπάς; ειπέ με». Ατός είπε «γράψο, δώσ' με ένα διαταγή, όποιος φοβάται τη γυναίκα 'τ' ας δī' με απ' ένα παρά». 'Ο σουλτάνος ετότε εγέλασε και είπεν άτονα «Εγώ ατόσο μηνιαίο πληρώνω σε καί 'κι φτάνουνε σε καί εσύ ψηλαφάς νά παίρης απ' ένα παρά όποιος φοβάται τη γυναίκα 'τ'; Πόσα παράδας νά παίρης καί νά φτάνουνε σε;» Εκείνος είπε «(ν)τ' έχασες εσύ; δώσ' με τή διαταγή καί εγώ κερδίζω, ζεμιώνω, τ' εμό δουλεία». 'Ο σουλτάνος ετότε έγγραψε ένα διαταγή και λέει. «όποιος φοβάται τή γυναίκα 'τ' ας δī' ένα παρά εκείνονα, όποιος φέρ' τή διαταγή». Ετότε ατός εχάρε, επήρε τη διαταγή.

Ίσα επήγε 'ς σό σεχισλάμ' καί λέει άτονα «δώσ' με ένα παρά, καί υπόγραφο αούτο τή διαταγή τού βασιλέα». 'Ο σεχισλάμης εδέβασε τη διαταγή καί είπε «(Ν)τό εν' ή γυναίκα εμπροστά 'ς σόν άντρα καί νά φοούμ' ατενα; Έγώ νέ τή γυναίκα μ' φοούμαι και νέ ένα παρά δίγω σε». Εκείνος είπε «φοβάσαι!». Ατός λέει «'κί φοβούμαι!». Ατός ετότε είπεν άτονα «κρίσκουμεστε καί αν 'κί φοβάσαι τή γυναίκα σ', ετότε 'κί θέλω τήν παρά σ'». — «Καλό» είπεν εκείνος. Ατός λέει άτονα «απ' εσένα κρυφά ή γυναίκα σ' αν πάει 'ς έτερονα, 'ς εσένα «ντροπή εν' μί;» Ατός λέει «εντροπή εν' 'ς εμένα». Εκείνος πάλ' ερωτά τονε «Απ' εσένα κρυφά αν πουλή όλο τ' οσπίτ' σ' εσένα ζεμία εν' μί;» — «Ναι» είπε εκείνος. Ατός πάλ' ερωτά 'τονα «'ς σό

στρώμα άντα κοιμάσαι, για νά θέλ' ή γυναίκα σ' τή γούλα σ' εμπορεί κόφτ' μί;» — «Ναι» είπεν εκείνος. «Ατώρα 'κί φοβάσ' ατενα μί; Αφού έν' ή τιμή σ' καί ή περιουσία σ' καί ή ζωή σ' 'ς σά ?έρα 'τ' ς!» — «Φοούμαι» είπεν ο σεχισλάμης. «Ετότε δīs με τήν παρά καί υπόγραφο τή διαταγή» είπεν ατός. Καί εκείνος εδώκε τήν παρά και υπόγραψε τή διαταγή.

Ατός αέτο' εγύρισε όλο τό κράτος καί επήρε πολλά παράδες. Εφόρτωσε μουλάρα καί επήγε 'ς σό παλάτ' του βασιλέα. Ο βασιλέας ερωτά 'τονα «πώς επέρασες; εκέρδισες πολλά παράδες;» Ατός λέει «Ναι, ευχαριστώ (ν)τ' εδώκες με τή διαταγή καί εμάζεψα πολλά παράδας. Νά, τά μουλάρα φορτωμένα έρθανε». Ο βασιλέας ετότε εγέλασε καί είπε «εμένα (ν)τό χάρι έφερες;» Ατός είπε «έφερα σε ένα Γρουζίνικο κορίτσ' πολλά όμορφο, από νά έης όμο γυναίκα». 'Ο βασιλέας ετότε είπε «μή φωνάης, ακούει ατο ή γυναίκα μ'!». Ετότε λέει ατός «δώσ' με καί εσύ τήν παρά, βασιλέα μ', κατά τή διαταγή σ' γιά νά μή μέν' 'ς σόν κόσμο κανείς πού 'κί φοβάται τή γυναίκα 'τ'». Καί ο βασιλέας εδώκε τήν παρά καί είπε «(μ)πράβο, ενίκεσές με μέ τήν τέχνη σ'!».

Επεξηγήσεις

ντ' έχασες; = τι σε μέλλει;

σεχισλάμης = ο ανώτατος θρησκευτικός αρχηγός των Τούρκων

ας κρίσκουμεστε = ας κριθώμεν

Γρουζίνικο κορίτσ' = κορίτσι από τη Γεωργία

Νέα και δραστηριότητες του Συλλόγου μας

Ο Σύλλογος μας στο «Τρέχω για την Κατερίνη».

Με τη συμμετοχή νέων του συλλόγου μας πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση «Τρέχω για την Κατερίνη» που πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 26 Οκτωβρίου στην Κατερίνη με πρωτοβουλία του Δήμου Κατερίνης.

Η φετινή αθλητική-πολιτιστική εκδήλωση ήταν αφιερωμένη στη Γενοκτονία του Ποντιακού Ελληνισμού και μετά από κοινή απόφαση των ποντιακών συλλόγων του Νομού αποφασίσθηκε η συμμετοχή μελών απ' όλους του ποντιακούς συλλόγους της Πιερίας.

Μέλος του νέου Διοικητικού Συμβουλίου Σ.Π.Ο.Σ Κεντρικής Μακεδονίας και Θεσσαλίας ο Πρόεδρος του συλλόγου μας κ. Χρήστος Παπαδόπουλος.

Εκλογές πραγματοποιήθηκαν την Κυριακή 26 Οκτωβρίου για την ανάδειξη νέου Διοικητικού Συμβουλίου του Σ.Π.Ο.Σ Κεντρικής Μακεδονίας και Θεσσαλίας της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδος, με τον πρόεδρο του συλλόγου μας κ. Χρήστο Παπαδόπουλο να εκλέγεται στο νέο Δ.Σ., όπου και μετά την κατανομή αξιωματών ανέλαβε της θέσης του ταμία.

Επίσκεψη Ποντιόφωνων εκ Τουρκίας στη Νέα Τραπεζούντα.

Την Κυριακή 30 Νοεμβρίου επισκέφθηκαν το χωριό μας τη Νέα Τραπεζούντα τέσσερις ποντιόφωνοι από την περιοχή της Τραπεζούντας του Πόντου, ένας εκ των οποίων είχε καταγωγή από το χωριό Ζησινό του Όφεως.

Τους φίλους επισκέπτες υποδέχθηκε και ξενάγησε στο χωριό και τους χώρους του κτιρίου του συλλόγου, το μέλος του Δ.Σ. κ. Γιώργος Σταυριανίδης και ακολούθησε επίσκεψη στην οικία της κας Βασιλειάδου Αικατερίνης η οποία και ομιλεί την Τουρκική γλώσσα δίνοντας την δυνατότητα στους επισκέπτες μέσα από την συζήτηση που ακολούθησε να γνωρίσουν όσο το δυνατόν καλύτερα το χωριό μας τη Νέα Τραπεζούντα.

Η νεολαία του Συλλόγου μας στην 19η Πανελλήνια Συνάντηση Ποντιακής Νεολαίας της Παμποντιακής Ομοσπονδίας Ελλάδας που πραγματοποιήθηκε στη Φλώρινα.

Με δυναμική παρουσία συμμετείχε η νεολαία του συλλόγου μας στην συνάντηση νεολαίων των ποντιακών σωματείων της Π.Ο.Ε. που πραγματοποιήθηκε με μεγάλη επιτυχία στην Πρώτη του Ν. Φλώρινας από την Παρασκευή 26 έως και την Κυριακή 28 Σεπτεμβρίου 2025.

Τους νέους τους συλλόγου μας συνόδευσε το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου ο κ. Γιώργος Σταυριανίδης.

Έναρξη λειτουργίας όλων των τμημάτων του Ποντιακού Συλλόγου «Α. Υψηλάντης» Νέας Τραπεζούντας Πιερίας

Ο σύλλογός μας ανακοινώνει με χαρά την έναρξη λειτουργίας όλων των τμημάτων του για τη νέα πολιτιστική περίοδο.

Με ανανεωμένο πρόγραμμα, μεράκι και διάθεση δημιουργίας, τα τμήματα του συλλόγου μας άνοιξαν ξανά τις πόρτες τους για μικρούς και μεγάλους, συνεχίζοντας την πορεία τους στην διάδοση και διάσωση της ποντιακής παράδοσης.

Από τις αρχές Οκτωβρίου λειτουργούν τα τρία (3) τμήματα παραδοσιακών χορών, ενηλίκων – παιδικό – αρχαρίων με υπεύθυνους διδασκαλίας τον Ανέστη Κεσίδη, τον Βασίλη Ιωαννίδη και την Ευστρατία Κανταρίδου αντίστοιχα, το τμήμα εκμάθησης ποντιακής λύρας με υπεύθυνο διδασκαλίας τον Βαγγέλη Παραδεισόπουλο, ενώ ενεργοποιήθηκε ξανά το τμήμα θεάτρου και σύντομα θα δώσει τις πρώτες του παραστάσεις.

Παράλληλα δραστηριοποιείται και το τμήμα νεολαίας και η Βυζαντινή και Παραδοσιακή Χορωδία του συλλόγου μας, ενώ συνεχίζονται και οι δράσεις πολιτιστικού και κοινωνικού χαρακτήρα που φέρνουν την τοπική κοινωνία πιο κοντά στο σύλλογο.

Η διοίκηση του συλλόγου καλεί όλα τα μέλη, τους φίλους και όσους αγαπούν τον ποντιακό πολιτισμό να συμμετέχουν ενεργά, να εγγραφούν στα τμήματα και να συμβάλουν στη διατήρηση της ζωντανής μας παράδοσης.

Για πληροφορίες και εγγραφές οι ενδιαφερόμενοι και ενδιαφερόμενες μπορούν να απευθυνθούν στον υπεύθυνο όλων των τμημάτων του συλλόγου μας **κ. Ιωάννη Ζανέτα** και στο τηλ: **6937310451**.

Ο Σύλλογός μας ο «Αλέξανδρος Υψηλάντης» στο 27ο Συναπάντεμα Νεολαίων των Ποντιακών Σωματείων.

Με την συμμετοχή και παρουσία των νέων του συλλόγου μας πραγματοποιήθηκαν οι εργασίες του 27ου Συναπαντήματος Νεολαίας των Ποντιακών Σωματείων.

Το Συναπάντεμα πραγματοποιήθηκε με την ευθύνη του Ιδρύματος Παναγία Σουμελά και της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ποντιακών Συλλόγων, στην Παναγία Σουμελά στο όρος Βέρμιο από την Παρασκευή 18 έως και την Κυριακή 20 Ιουλίου 2025.

Εκ μέρους του Διοικητικού Συμβουλίου του συλλόγου μας παρέστη ο κ. Γιώργος Σταυριανίδης ο οποίος και συνόδευσε τους νεολαίους του συλλόγου.

Ο Σύλλογός μας ο «Αλέξανδρος Υψηλάντης» στην Παρέλαση της 28ης Οκτωβρίου στην Κατερίνη

συνέχεια από την σελ. 1

Η συμμετοχή του Συλλόγου μας στην παρέλαση δεν αποτελεί μόνο ένδειξη τιμής στους ήρωες του 1940, αλλά και έναν ελάχιστο φόρο ευγνωμοσύνης σε όλους εκείνους που θυσιάσαν τη ζωή τους για την πατρίδα, για να μπορούμε εμείς σήμερα να ζούμε ελεύθεροι. Με συγκίνηση και σεβασμό, τιμούμε επίσης και τη μνήμη των προγόνων μας του Πόντου, που γνώρισαν την προσφυγιά, αλλά κράτησαν άσβεστη τη φλόγα της Ελλάδας στις καρδιές τους.

Η μέρα αυτή μάς υπενθυμίζει ότι το «ΟΧΙ» του 1940 δεν ήταν απλώς μία ιστορική στιγμή· ήταν μια στάση ζωής, μια διαρκής υπόσχεση προς τις επόμενες γενιές να υπερασπίζονται με θάρρος και αξιοπρέπεια την ελευθερία, την πίστη και τα ιδανικά του έθνους.

Ο Ποντιακός Σύλλογος «Α. Υψηλάντης» εκφράζει θερμές ευχαριστίες προς όλα τα μέλη και τους φίλους που συμμετείχαν, καθώς και προς τους διοργανωτές των εκδηλώσεων για την άφογη οργάνωση. Η αγάπη για την πατρίδα, την παράδοση και τον πολιτισμό μάς ενώνει και μας δίνει δύναμη να συνεχίζουμε.

Τιμή και δόξα σε όλους όσους κράτησαν ψηλά τη σημαία της Ελλάδας!

Ζήτω το Έθνος! Ζήτω η 28η Οκτωβρίου! Ζήτω η Ελλάδα!

Αντάμωμα Περιβλεπτιωτών Ν. Δράμας

Εορταστικές εκδηλώσεις προς τιμή του Αγίου Δημητρίου

Χρήστος Γιανταμίδης
Πλοίαρχος (ε)ε.α.
Πολεμικού Ναυτικού

Όπως κάθε χρόνο, έτσι και αυτή την χρονιά, παραβρεθήκαμε στις εορταστικές εκδηλώσεις του χωριού για να τιμήσουμε τον Άγιο του. Το πρωί παρακολουθήσαμε την Θεία Λειτουργία. Στην συνέχεια όλοι οι εκκλησιαζόμενοι συγκεντρωθήκαμε στον προαύλιο χώρο της εκκλησίας, χαιρετισθήκαμε, αγκαλιαστήκαμε σαν καλοί χριστιανοί, συγχωριανοί, φίλοι από τα παιδικά μας χρόνια, και κατά τον πλείστον συγγενείς μεταξύ μας.

Ταξιδέψαμε νοερά στο παρελθόν, στα παιδικά σχολικά μας χρόνια βλέποντας τα γκρεμισμένα σπίτια μας, το σχολείο, την εκκλησία, όλα μας θύμιζαν τα παιδικά μας εκείνα αθώα χρόνια. Στην συνέχεια γεμίσαμε την αίθουσα συνεστιάσεως για το καθιερωμένο ποντιακό γλέντι, με χορούς, τραγούδια και καλό φαγητό, για τα οποία φρόντισαν τα παιδιά του συλλόγου “Τραπεζούντα”

Πριν αρχίσει η εορταστική εκδήλωση, ο Πρόεδρος του Συλλόγου Π. Σοφιάδης και η συγγραφέας Κλεοπάτρα Στεφανίδου καλωσόρισαν τους παρευρισκομένους που με την παρουσία τους λάμπρυναν τις εορταστικές εκδηλώσεις. Στην συνέχεια και κατά την διάρκεια του μουσικού διαλείμματος, κλήθηκε στο βήμα ο Χρήστος Δ. Γιανταμίδης για να αναφερθεί στο ιστορικό χρονικό του χωριού.

Κυρίες και κύριοι καλωσορίσαμε στο χωριό μας και καλή μας διασκέδαση...

Σήμερα, θα σας πάω έναν αιώνα πίσω, στο 1924 για να μάθουν οι νεώτεροι και να φρεσκάρω την μνήμη των γηραιότερων. Θα εξιστορήσω περιληπτικά το ιστορικό χρονικό εγκατάστασης των παππούδων μας στο χωριό αυτό, ερχόμενοι από τις αλησμόνητες πατρίδες τους στον Πόντο, όσοι φυσικά επέζησαν της γενοκτονίας και μπόρεσαν να έρθουν, γιατί πολλοί από αυτούς πέθαναν στην μακροχρόνια οδύσσεια διαδρομή τους. Θα μάθετε ιστορικές λεπτομέρειες που ενδέχεται να μην γνωρίζετε.

Σύμφωνα λοιπόν, με την Συνθήκης της Λωζάνης του 1923, έγινε η ανταλλαγή των πληθυσμών με κριτήριο μόνο το θρήσκευμα. Οι μουσουλμάνοι της Ελλάδας στην Τουρκία και οι Έλληνες χριστιανοί της Τουρκίας στην Ελλάδα.

Μετά την αναφερόμενη Συνθήκη, αλλά και πριν από αυτήν, ακολούθησε ο βίαιος ξεριζωμός του ελληνισμού από τον ευρύτερο χώρο της Μ. Ασίας συμπεριλαμβανομένου και των Ελλήνων του Πόντου, με προορισμό και την εγκατάστασή τους στην Μητροπολιτική Ελλάδα.

Οι παππούδες μας λοιπόν, στο χωριό μας εγκαταστάθηκαν την Άνοιξη του 1924, πρώτα οι οφλίδες, από τα χωριά του Οφη, (ΚΡΙΝΙΤΑ-ΧΑΛΤ-ΓΙΓΑ-ΖΟΥΡΕΛ-ΚΟΦΚΙΑ-ΖΗΣΙΝΟ-ΚΟΥΡΙΤΣ), και το καλοκαίρι, από τα χωριά της Αργυρούπολης (ΚΑΡΜΟΥΤ και ΛΕΡΙΝ). Τους δόθηκαν για να κατοικήσουν τα σπίτια των μουσουλμάνων που έφυγαν με όλα τα υπάρχοντά τους, και ως εκ τούτου ήταν παντελώς άδεια. Σε κάποια από αυτά έμεναν ακόμη μουσουλμάνοι, οπότε υπήρξε συγκατοίκηση για ένα μικρό χρονικό διάστημα. Οι οφλίδες κατά τον ξεριζωμό τους προνόησαν και έφεραν μαζί τους σπόρους από λάχανα, μπαρμπουνοφάσουλα και άλ-

λα είδη λαχανικών για την καλλιέργειά τους στην Ελλάδα, που τα μοιράστηκαν με τους υπόλοιπους κατοίκους του χωριού, που δεν προνόησαν.

Η αρχική τους επιβίωση ήταν τρομερά δύσκολη μέχρι αδύνατη. Η κρατική βοήθεια που τους προσφέρθηκε ήταν τρεις οκάδες σιτάρι τον μήνα για κάθε μέλος της οικογένειας. Παρόλα αυτά, και παρά τις δύσκολες συνθήκες επιβίωσης, κατόρθωσαν να περάσουν τον δύσκολο χειμώνα χωρίς ανθρώπινες απώλειες. Βλέπετε οι Πόντιοι είναι ένας σκληροτράχηλος λαός και εξοικειωμένος στην ασκητική ζωή. Υπερήφανος λαός, παρά τις ακραίες δύσκολες συνθήκες επιβίωσης, ποτέ δεν διαμαρτυρήθηκε, ούτε ζήτησε βοήθεια από κανέναν. Επέζησαν με την εργατικότητα τους και με πίστη στον Θεό. Ο θεός όμως δεν τους εγκατέλειψε. Τα καρποφόρα δέντρα την χρονιά εκείνη ήταν γεμάτα από καρπούς, όπως οι κερασιές, οι αμυγδαλιές, οι καρυδιές, οι μουριές κλπ..., τα δε σιτηρά στους αγρούς σχεδόν έτοιμα για θερισμό, και οι καλλιεργημένοι κήποι λαχανικών έτοιμοι για συγκομιδή.

Επιπρόσθετα για να επιβιώσουν, πωλούσαν φρούτα, όπως κεράσια, αμύγδαλα, καρύδια, κάστανα στους επιβάτες των διερχόμενων τρένων στον σταθμό του Παρανεστίου, ξύλα και κάρβουνα για θέρμανση στους κατοίκους του Δήμου Παρανεστίου. Με τα χρήματα που εισέπρατταν, αγόραζαν είδη πρώτης ανάγκης, οικιακά και γεωργικά εργαλεία.

Λίγους μήνες μετά την εγκατάστασή τους στο χωριό έλαβαν επιπλέον κρατική βοήθεια ένα πρόβατο για κάθε μέλος της οικογένειας. Ήταν λίγες οι οικογένειες που πήραν με κλήρο αλέτρι και βόδι, ή κάποιο άλλο ζώο για μεταφορές και όργωμα χωραφιών.

Τον επόμενο χρόνο από την εγκατάστασή τους, το 1925 άρχισαν την καλλιέργεια καπνού στα πετρώδη χωράφια τους, που τους απέδωσαν καλά έσοδα λόγω καλής τιμής πώλησης του καπνού. Παράλληλα ασχολήθηκαν και με την κτηνοτροφία, και με την σκληρή δουλειά τους βελτίωσαν την ζωή τους.

Από το Φθινόπωρο του 1924 άρχισε να λειτουργεί το Δημοτικό σχολείο με πρώτο δάσκαλο τον Αριστείδη Στεφανίδη, απόφοιτο του ελληνικού φροντιστηρίου Αργυρούπολης, που διδασκε και στο ελληνικό σχολείο της γενέτειράς του, Καρμούτ. Το 1946 το μονοθέσιο αυτό σχολείο είχε 73 μαθητές, και το 1972 μόλις 5, οπότε έκλεισε οριστικά.

Το 1925, το χωριό μετονομάστηκε σε Περιβλεπτο από Καρακίτσιο.

Για να καλύψουν τις θρησκευτικές τους ανάγκες, μετέτρεψαν το τζαμί σε εκκλησία μέχρι το 1936, οπότε κτίστηκε η παρούσα εκκλησία του χωριού του Αγίου Δημητρίου, η οποία λειτουργεί μέχρι και σήμερα. Τόσο η εκκλησία όσο και το σχολείο κτίστηκαν με προσωπτική εργασία των κατοίκων του χωριού.

Ερχόμενοι στο χωριό αυτό από τις αλησμόνητες πατρίδες τους έφεραν μαζί τους, την πίστη, την ποντιακή διάλεκτο, τα ήθη, έθιμα, τις παραδόσεις τους, αλλά και την λύρα με τα νοσταλγικά τραγούδια και χορούς τους. Ήταν φτωχοί υλικά, αλλά πλούσιοι στην ψυχή και στην καρδιά, είχαν έμφυτη την φιλοξενία, την ανθρωπιά και την ειλικρίνεια, στα ανθρώπινα χαρακτηριστικά τους, που σήμερα σπανίζουν. Παρά την φτώχεια τους δεν τους έλειπε το γέλιο. Έκαναν τον πόνο της προσφυγιάς τους τραγούδι και κάτω από τους ήχους της λύρας, λες και τους μεθούσε ο ήχος της, χόρευαν, χόρευαν, χόρευαν ασταμάτητα τους ζωηρούς ποντιακούς χορούς, με έναν λιτό μεζέ, λίγο τουρσί, λίγο τυρί, καμιά ελιά και λίγο κρασί ή ούζο. Χόρευαν σε κάθε ευκαιρία, σε γάμους, σε βαφτίσεις, σε πανηγύρια και σε ονομαστικές εορτές των συγχωριανών τους. Ίσως με τον χορό ήθελαν να ξεχάσουν τις αλησμόνητες πατρίδες τους, τις περιουσίες τους, τις εκκλησίες τους, τα μοναστήρια τους, τα σχολεία τους και τους τάφους των προγόνων τους...

Δυστυχώς στις δεκαετίες του 1960 και 1970, η εσωτερική και εξωτερική μετανάστευση ερήμωσε το χωριό. Ο λόγος, το άγονο του εδάφους και ως εκ τούτου ουδεμία καλή μελλοντική προοπτική υπήρχε για τους νέους να παραμείνουν στο χωριό.

Συχνά γεννάται το ερώτημα, εάν είμαστε υπερήφανοι για την καταγωγή μας.

Ναι, είμαστε υπερήφανοι που έχουμε ποντιακές ρίζες. Γιατί ο ποντιακής καταγωγής Έλληνας εμπνέεται από γνήσια πατριωτικά χαρακτηριστικά, καλός στην ψυχή, βοηθητικός και αλληλέγγυος, και καλός οικογενειάρχης. Έχει επίσης βαθιά πίστη στην Ορθοδοξία και στον ελληνισμό του, γι αυτά τα ιδανικά δεν εξισλαμίστηκε επί αιώνες... αν κρίνουμε ότι εκατομμύρια των υπολοίπων Ελλήνων στον ευρύτερο Μ. Ασιατικό χώρο και όχι μόνο, σε βάθος χρόνου και για διάφορους λόγους εξισλαμίστηκαν, σύμφωνα και με τον Άγγλο ιστορικό-Τουρκολόγο Bermand Lewis*

Τώρα, ας δούμε τι γράφει το βιβλίο της Κοινωνίας των Εθνών που εκδόθηκε στην Γενεύη το 1926, με τίτλο <<Η εγκατάσταση των προσφύγων στην Ελλάδα>>. : <<Από τις ορεινές περιοχές ή τα υψηλά οροπέδια του Πόντου, έρχεται μια ανθρώπινη φυλή με ήθη αυστηρά, που δεν έχει απολέσει τίποτα από το μαχητικό μένος και τις πολεμικές αρετές του προγόνου τους, του μεσαιωνικού τους ήρωα, Διγενή Ακρίτα. Οι γυναίκες είναι α-

νάλογες. Προικισμένες με κουράγιο και σφρίγo, επιδίδονται στις αγροτικές εργασίες, καλλίτερα από αυτές του νοικοκυριού. Οι Πόντιοι αυτών των περιοχών θεωρούνται, ΟΙ ΠΙΟ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ. Η επιβλητική τους εμφάνιση, η αγνότητα των συνηθειών τους και της γλώσσας τους, πιστοποιούν αυτήν την προέλευση. Μιλούν μian ελληνική γλώσσα που βρίθeι από φωνήεντα και αρχαίες εκφράσεις, και μέσα της αναβιώνουν ομηρικοί στίχοι...>>

Ο Λεωνίδας Ιασσωνίδης, η εξέχουσα αυτή, προσωπικότητα, το σύμβουλο του ποντιακού ελληνισμού, ο δυο φορές γερουσιαστής, Υπουργός και οκτώ φορές εκλεγείς Βουλευτής, της Βολής των Ελλήνων, ο φλογερός αυτός Πόντιος συχνά έλεγε και έγραφε: <<Ουδέποτε λησμονώ τον Πόντο του οποίου είμαι γέννημα και θρέμμα... Θα αποθάνω νοσταλγός, θα αποθάνω πρόσφυξ, θα αποθάνω Πόντιος... Ηρώων και μαρτύρων συ εγένου γεννήτωρ, δι' ο κι ύμνον σοι αναπέμπομεν και όρκον δίδομεν πίστewς. Ξηραθήτω ημίν ο λάρυγξ εάν επιλαθώμεθά σου ω! Πάτριος Ποντία Γη... Αξιοθείς να γεννηθώ Έλλην, ευλογώ τον Θεό που είμαι Πόντιος.

Αυτή είναι η γνήσια ποντιακή ψυχή, ας διδαχθούμε από τα λόγια του, και ας επαναλάβουμε και εμείς, ευχαριστούμε τον Θεό που γεννηθήκαμε Έλληνες και μάλιστα ποντιακής καταγωγής. Αυτό είναι το χωριό μας το Περίβλεπτο, που κατοικήθηκε από γνήσιους Έλληνες από τον Πόντο. Ήταν φτωχοί σε ανθρώπινα υλικά, αλλά πλούσιοι στην καρδιά, στην ψυχή, στον ανθρωπισμό και στον πατριωτισμό τους, όπως προαναφέρθηκε.

Εμείς οι απόγονοί τους δεν πρέπει να ξεχνάμε ποτέ, ότι, οι ξεριζωμένοι αυτοί παππούδες – γονείς μας, τόσο κατά την διάρκεια του δια πυρός και σιδήρου ξεριζωμού τους, όσο και κατά την διάρκεια του ριζωμού τους στο χωριό αυτό, σήκωσαν τον Σταυρό του Μαρτυρίου, για να έλθει η Ανάσταση σε μας τα παιδιά τους, για να ζούμε ελεύθεροι κάτω από τον ελληνικό ουρανό.

Γι' αυτό οφείλουμε να τους θυμόμαστε και να τους μνημονεύουμε. Ζουν και θα ζουν ανάμεσά μας όσο θα τους θυμόμαστε, και θα τους μνημονεύουμε.

Τελειώνοντας, σας εύχομαι να είσατε πάντα καλά, καλή διασκέδαση, καλή επιστροφή στα σπίτια σας, και αν θέλει ο Θεός να ξανασυναντηθούμε του χρόνου το 2026.

Σας ευχαριστώ για την υπομονή που επιδείξατε να με ακούσετε.

**Η ιστορική αυτή αλήθεια επιβεβαιώνεται και από τον Άγγλο ιστορικό και Τουρκολόγο Bermand Lewis, ένας από τους μεγαλύτερους ερευνητές της Μέσης Ανατολής ο οποίος γράφει : <<Οι Τουρκόφωνοι όταν ήρθαν από την Ανατολή στην Μικρά Ασία τον 11ον αιώνα μ.Χ., συνάντησαν έναν εγχώριο πληθυσμό με προϊστορία 2.000χρόνων. Στην μεγάλη του πλειοψηφία ο πληθυσμός αυτός ήταν ελληνοπρεπής και χριστιανικός, στην συνέχεια δεν εξολοθρεύτηκε ούτε εξαφανίστηκε. Γεννάται το ερώτημα τι απέγιναν οι κάτοικοι αυτοί, που το πολιτιστικό τους επίπεδο ήταν πολύ ανώτερο των τουρκόφωνων νομάδων, Η λογική απάντηση είναι, ότι σταδιακά αλλαγοπίστηκε και στην συνέχεια εντάχθηκε στο μουσουλμανικό στοιχείο>>.*

Ι Σ Ι Ο Λ Ε Ξ Ο

- 1Α ΑΝΘΟΣ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ
2Α ΚΑΛΑΘΙ ΤΗΣ ΡΑΧΗΣ
3Α Ο ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΑΚΗ
4Α ΕΥΩΔΕΣ ΥΓΡΟ ΑΠΟ ΡΟΔΑ
5Α ΙΣΟΠΕΔΩΝΩ ΣΑΝΙΔΙ ΜΕ ΡΟΚΑΝΙ
5Β ΤΡΕΧΩ, ΕΠΙ ΥΓΡΩΝ
6Α ΤΟ ΦΥΤΟ ΡΙΓΑΝΗ
6Β ΤΟ ΚΑΔΡΟΝΙ
7Α ΤΟ ΡΙΓΟΣ7ΒΡΙΖΑ ΦΥΤΟΥ
8Α ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΙΝΕΣ ΝΗΜΑΤΩΔΕΙΣ
9Α ΤΟ ΡΑΨΙΜΟ
9Β ΤΟ ΦΥΤΟ ΡΑΠΑΝΑΚΙ
10Α ΤΟ ΠΕΣΙΜΟ
10Β ΤΟ ΡΕΤΣΙΝΙ ΤΟΥ ΠΕΥΚΟΥ
11Α ΤΡΕΛΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΑΠΟ ΤΟ ΙΤΑΛΙΚΟ RUDO
11Β ΛΙΓΗ ΠΟΣΟΤΗΤΑ ΑΠΟ ΡΟΥΜΙ
12Α ΦΑΚΙΔΑ ΠΡΟΣΩΠΟΥ
12Β ΡΟΧΑΛΙΖΩ

Η ΛΥΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
Λ	Ε	Χ	Ο	Υ	Σ	Ε	Υ	Ω			
Λ	Ε	Φ	Τ	Ο	Κ	Α	Ρ	Ε	Ν	Ο	Σ
Λ	Ε	Φ	Τ	Ο	Κ	Α	Ρ	Ι	Τ	Ζ	Α
Λ	Ι	Β	Α	Ν	Ο	Κ	Ε	Ρ	Α		
Λ	Ι	Θ	Α	Ρ	Ο	Μ	Υ	Τ	Ι	Ν	
Λ	Ι	Μ	Ε	Ν	Α	Ο	Υ	Μ	Α	Ι	
Λ	Ι	Θ	Α	Ρ	Ο	Σ	Ω	Ρ	Ι	Ν	
Λ	Ι	Μ	Π	Ο	Γ	Ο	Υ	Λ	Η	Σ	
Λ	Ι	Π	Ο	Υ	Ρ	Τ	Ι	Ζ	Ω		
Λ	Υ	Γ	Ι	Δ	Ο	Ξ	Υ	Λ	Ο	Ν	
Λ	Υ	Π	Α	Σ	Κ	Ο	Υ	Μ	Α	Ι	
Λ	Ω	Ρ	Ο	Κ	Ο	Σ	Κ	Ι	Ν	Ο	Ν

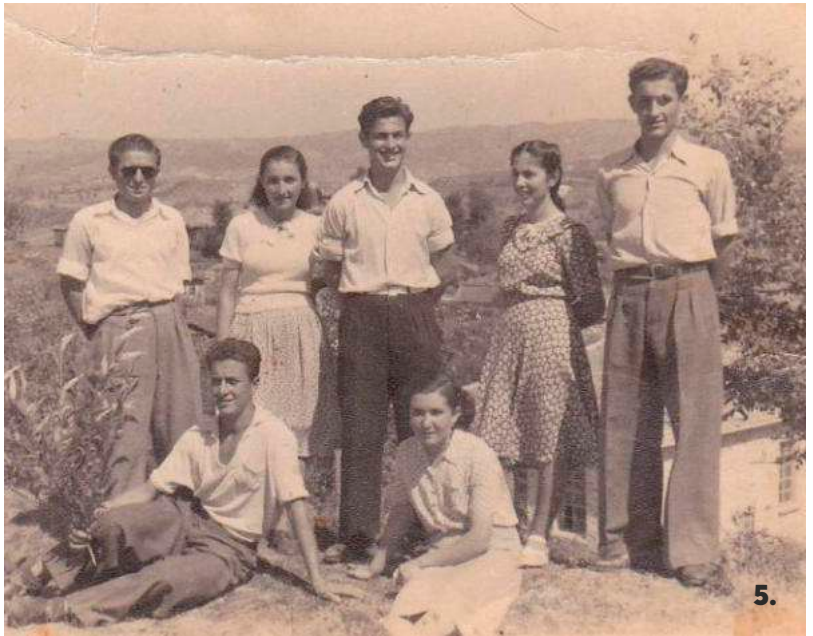
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	P												
2	P												
3	P												
4	P												
5	P										P		
6	P								P				
7	P								P				
8	P												
9	P					P							
10	P								P				
11	P						P						
12	P					P							

Από το άρμπουμ της Τραχιάς

Φωτογραφικό ταξίδι στο χρόνο μέσα από το πλούσιο
φωτογραφικό αρχείο του συλλογου μας

Αρχείο: Κων/νου Χ. Αλχαζίδη

Φωτο 1: Δεκαετία 1960, έθιμο αυγομαχιών στη Νέα Τραπεζούντα την ημέρα της πανηγύρεως της Ζωοδόχου Πηγής.

Φωτο 2: Αρχές της δεκαετίας του 1960, γάμος του Κωνσταντίνου Αλχαζίδη και της Ευτυχίας Αλχαζίδου.

Φωτο 3: Στην αυλή του Δημοτικού Σχολείου αρχές της δεκαετίας του 1950, πίσω διακρίνεται η μπροστινή όψη της νεοανεγειρόμενης Εκκλησίας του χωριού μας.

Από αριστερά και πίσω: Μιχαήλ Βασιλειάδης, Γεώργιος Β. Σειταρίδης, Ευάγγελος Χ. Αλχαζίδης, Γεώργιος Χατζηιωαννίδης, Κωνσταντίνος Αλχαζίδης, Ιωάννης Β. Ιωαννίδης, και μπροστά τους από αριστερά: Βασίλειος Αν. Τερζίδης, Βασίλειος Γ. Παπαδόπουλος, Αναστάσιος Ι. Λυκίδης, Κωνσταντίνος Χαριτόπουλος, Αλέκος Παν. Αδαμίδης και Χρήστος Ε. Γεωργιάδης.

Φωτο 4: Δεκαετία του 1950 από αριστερά: Σάββας Βασιλειάδης – Ευθύμιος Αν. Αραβίδης – Νίκος Χρ. Παπαδόπουλος – Παναγιώτης Β. Τερζίδης.

Φωτό 5: Δεκαετία 1960. Νέοι και Νέες σε αναμνηστική φωτογραφία

Φωτό 6. Γάμος στην Νέα Τραπεζούντα την δεκαετία του 1950 με λυράρη τον Αθανασιάδη Αντώνη (Λαζαρέκος)